

Eman iezaiezu sinonimoa azpimarratutakoei:

Eta dorpeak zer?

Heldu samar harrapatu naute teknologia berriek, aitortzen dut. Baina urratsak egitea kalbario gertatzen bazait, ez dut uste nire neuronek erru osoa dutenik. Ez da egongo teknologian beste arlorik (esparrurik, alorrik), hedatuen artean, hain laguntza zerbitzu gutxi daukanik. Gaur gaurkoz, dorpeak jai dugu!

Gurutzea hartu

Badira zortzi bat urte erosi nuela lehen ordenagailua, Bilbon, iMac ultramodernoa. Kutxa handi batekin itzuli nintzen etxera, eta muntatzeko orduan izan nuen ezustea (ustekabea, ustekabekoa), nire kalbarioaren lehen urratsa: argazki eta guzti zetorren nola entxufatu argindarra, baina handik aurrera... ezer ez!

Teknofobo ez agertzeko, neroni hasi nintzen trasteatzen juramentu (birao) artean, eta lortu ere lortu nuen teknikorik ekarri gabe posta elektronikoa erabili ahal izatea... ordenagailua erosi eta sei hilabetera (urte erdi/sei hilabeteren buruan)!

Ez du, ordea (haatik, hala ere, dena den...), luze irauten zorion teknologikoak dorpearen etxean. Martxatxoa hartzen hasi eta berehala, tximistak erre egin zidan modema. Hornitzaileari deitu eta, noski, Bilbora eramateko. Opor egun bat kosta zitzaidan broma (txantxa, ezbeharra). Bigarrenenez erre zitzaidanean, mandatari bidez bidali nuen, eta opor eguna baino garestiago ordaindu nuen.

Belauniko erori

Hirugarrenean, aspertuta, PC bat erosi nuen. Arrasaten, badaezpada, zerbitzua bertan izan nezan. Etxera eraman eta piztu nuenean, iruditu zitzaidan arrazoi zutela Mac zaleek, tonto samarra zela PCa. Gero jakin nuen saldu zidatela inongo (inolako, batere) sistema eragilerik gabe. Alegia (hau da, hots), autoa motorrik gabe. Samariar batek oparitu zidan berea, eta kutsatu zidan birus itzela (ikaragarria, egundokoa). Pikutara artxibo guztiak! Gainera, bitartean, Arrasateko enpresa Beasainera joan zitzaidan, eta hor nauzue berriro atze-urtean (hara-hona, bueltaka).

Horrela joan dira ondorengoak, baina ez dizuet gurutze-bide osoa kontatuko. Aspergarria (gogaikarria) da: erori, altxa, berriz erori, berriz altxa, sufrikario luzean.

Gurutz iltzatu

Total, Kristo baino josiago nago nire gurutzeari. Ezingo nuke normal bizi posta elektronikorik gabe. Irratiko tertulietan (solasetan, solasaldietan, eztabaidetan) etxetik sartzen naiz, edizio digitalak aurrean ditudala. Lagun taldea bailitzan (balitz bezala) antolatu dut. Familia sakabanatua garenez, badugu blog pribatu bat, hurbiltasunik (gertutasunik) ez galtzeko. Bideo-konferentzian aritzen naiz Milwaukeeko ilobarekin. Goienkaria eta Argiako artikulua, bestelako idazkiak, denak eskatzen dit sarean egotea. Azken bihurrikeria: iMac zaharrak jarraitzen du modem-a erreta, baina wi-fi sarea jarri dut etxean eta orain ordenagailu banatan aritzen gara etxekoandrea eta biok.

Baina hau guztia lortu dut arrastaka, izerdi eta odola majo (ederki, franko...) isurita, neurona asko funditzearen truke. Eta ez zaizkit bidean azaldu Maria Magdalena edo Simon Zirenekoa nekea arintzera. Horregatik diot, inguruari begira: nola da posible (liteke) horrenbeste sufritzaile egotea? Edo bestela, ni ote naiz dorpe erabatekoa? Eta edozein kasutan (edonola): dorpeak zer?

MIKEL IRIZAR

ERANTZUN IEZAIEZU GALDERA HAUEI:

- **Testuaren egilea baldar samarra da ordenagailu kontuetan; eta zu, zertan zara baldarra?**
- **Trebetasun bereziren bat ere edukiko duzu, ezta?**
- **Zure inguruan baldarkeria xelebreren bat ezagutzen al duzu? Trebetasun bereziren bat?**